

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Gloria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

in gloss. de iureiuran. vide aliquid in verb. Vicarius. §. 8. & 9. Si promitto dare Titio aliquid contra velle omnium hominum, non intelligitur contra velle meum.

GLORIA.

GLORIAM humanam appetere non est ex se malum, sicut neque appetere diuitias, & alia bona, si rationabiliter appetantur: secundum Tho. secunda secundae. quaestio. 132. sed vana appetere gloriam, peccatum est, ut quando appetitur gloria, & honor, de eo, quod non habetur, vel de eo, de quo non est gloriandum, ut de malo, vel de eo, quod quis a Deo habet, ac si a se haberet, vel quando non refertur ad debitum finem, vel in Deum, aut in proximum, secundum eundem. Non tamen semper est mortale, sed tantum quando charitati repugnat, ut quando quis gloriatur de aliquo mortali peccato, cum praefert opinionem suam, vel aliorum hominum sacrae scripturae, ut appareat, & huiusmodi, cum in illam vltimum finem ponit, & hoc est quando propter gloriam mundi dimittit id, ad quod tenetur ex precepto Dei, vel superioris, vel contra tale preceptum facit: sicut, cum mulier, ne infametur, coeuit adulterio, ut de Lucretia dicitur. ex Thom. supra. 2. 3. & Cai. in summa ibi. Si vero ordinate & ad debitum finem gloria appetatur, actus virtutis erit.

VANA gloria secundum quod imporrat appetitum, ponitur a Greg. lib. 13. mor. vitium capitale, cuius filiae sunt inobedientia, iactantia, hypocrisis, contentio, pertinacia, discordia, & nouitatum praesumptio. Has declarat Th. secunda secundae. supra in fin. Dicuntur enim haec vitia filiae inanis gloriae: quia apta sunt ordinari ad eundem finem, qui est manifestatio propriae excellentiae.

GRATIA.

BANNITVS propter dilectum, cuius bona sunt confiscata, si a domino recipiatur ad gratiam, non propter hoc ad omnia restituitur, secundum Salyc. & Cyn. in l. 1. §. fin. ff. de

quaestio. contra Bart. sed remittitur culpa, & restituuntur fauores, quando ad plenitudinem gratiae recipiuntur, secundum Bald. ibi.

HABENS legitimè de bonis alicuius damnati propter eius crimen, & postea restituti per principem ad bona sua, non tenetur restituere, secundum Gemina. in capitul. quanuis, de rescri. libr. 6. quia iam huic acquisitum est ius. Si vero per talem restitutionem non prauidetur tertio, sed tantum concedenti, omnia sunt restituenda ei. argu. in capi. cum dilecti. de dona. Ex hoc sequitur, quod legitimatus post mortem testatoris, non prauidetur venientibus ab intestato, etiam quod non audierint haereditatem: quia talis legitimatio est quaedam restitutio naturalis, ut in l. fina. C. de natu. Secus si ante mortem testatoris: quia non prauidetur, eo quod nullum adhuc eius habeat. l. post emancipationem. ff. de liber. lega.

SCRIPTVRA, secundum communiter doctores, non est de substantia gratiae, vel legis, licet variae sint opiniones. vide Panorrita in rubrica de constit. in fin. Feli. tamen dicit in capit. ex diligenti. de simon. in glo. fina. in si. quod gratia probatur per scripturam. An autem possit probari per testes, est longa quaestio: tamen concludit quod communiter tenetur de stylo curiae, non posse probari nisi per scripturam, nisi in foro conscientiae. Vide. Tab. verb. gratia. §. 1.

GRATIA non expirat, etiam mortuo Papa, etiam sine literis: secundum Ioann. Andr. in prolo. sext. in nouella.

SI Papa concessit alicui, ut dispenseret cum A. non expirat gratia, etiam quod ante mortem concedentis non dispensauerit, secundum Feder. concil. 68. Similiter dic de eo, cum quo dispensatum est, ut faciat aliquid, si non facit ante mortem dispensantis, potest facere post. capit. si cui. de praeben. libr. 6.

GRATIA concessa si reuocetur, non expirat ante certificationem de reuocatione,

t. catone,